

(Po)sovietmečio estetinės veiklos politika

Vėlyvuosiu sovietmečiu, ant nepriklausomybės slenksčio ir per 30 metų ją atgavus estetinė/meninė veikla įvairiais būdais steigė kritinį santykį su praeitimi, savąja dabartimi ir cirkuliuojančiomis ateities vizijomis. Socialinis ir politinis aktyvizmas (artivizmas), institucijų kūrimas, stabilių ir situatyvių bendruomenių susiformavimas, naujos estetinės veiklos formos ir formatai, individuali ir grupinė estetika dalyvavo ir dalyvauja viešuose debatuose apie valstybę ir visuomenę, tačiau politiniai visų jų turiniai tiriami itin retai. Šios srities tyrimo tema numato tarpdisciplininę prieigą, polinkį dirbti su empirika ir teorines jungtis.

Politics of the (Post)Soviet Aesthetics

In the late Soviet period, on the verge of independence and during the 30 years since its restoration, aesthetic/artistic activity has in various ways established a critical relationship with the past, with one's own present, and with the circulating visions of the future. Social and political activism (artivism), the creation of institutions, the formation of stable and situated communities, new forms and formats of aesthetic activity, individual and group aesthetics have all been and continue to be part of the public debate about the state and society. However, the political content of all these discussions has been rarely examined. The topic of this research implies an interdisciplinary approach, a tendency to work with empirics and theoretical connections.